

בש"פ 2865/24 - אהרון אלמקייס נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 2865/24

לפני: כבוד השופט ע' גרוסקופף

המבקש: אהרון אלמקייס

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור על החלטת בית המשפט המחוזי בירושלים מיום 26.3.2024 בעמ"ת 57994-03-24 שניתנה על ידי כב' השופט ירון מינטקביץ

בשם המבקש: עו"ד שפרה יגודה

החלטה

לפניי בקשת רשות ערר על החלטת בית המשפט המחוזי בירושלים מיום 26.3.2024 בעמ"ת 57994-03-24 (כב' השופט ירון מינטקביץ), במסגרתה התקבל ערר המשיבה על החלטת בית משפט השלום בירושלים מיום 24.3.2024 במ"ת 44463-03-24 (כב' השופט חיים פס), ונקבע כי המבקש יותר במעצר עד לקבלת תסקיר שירות המבחן בעניינו (ולא יועבר למעצר בפיקוח אלקטרוני כפי שהורה בית משפט השלום).

כידוע, רשות לערור לבית משפט זה על החלטות שנבחנו בערר על ידי בית המשפט המחוזי ("ערר בגלגול שלישי") תינתן במשורה, ורק במקרים בהם הבקשה מעוררת שאלה בעלת חשיבות משפטית או ציבורית, החורגת מעניינם הפרטני של הצדדים לה (רע"א 103/82 חניון חיפה בע"מ נ' מצת אור (הדר חיפה) בע"מ, פ"ד לו(3) 123, 128 (1982); בש"פ 2785/19 יאיר נ' מדינת ישראל, פסקה 5 (18.4.2019)), וכן כאשר מדובר במקרים נדירים ביותר, בהם שיקולי הצדק מורים על מתן רשות ערעור (רע"פ 8192/12 עכאשה נ' מדינת ישראל, פסקאות 12-11

(20.11.2012); רע"פ 7572/12הזייל נ' מדינת ישראל, פסקה 12 (23.10.2012)). המקרה שלפניי איננו נופל לגדר החריגים הללו. טענותיו של המבקש נסובות כולן סביב עניינו האישי, ובפרט, סביב קביעותיו של בית המשפט המחוזי ביחס למסוכנות הנשקפת ממנו לציבור. ואולם, קביעות אלו התקבלו לאחר שנבחן עברו הפלילי המכביד של המבקש, הכולל מספר הרשעות בעבירות רכוש, אלימות ותעבורה, ואף זאת תוך שמובהר "ברחל בתך הקטנה" כי אין בהחלטה כדי לכבול את ידיו של בית משפט השלום מלהורות, בהמשך, על שחרורו של המבקש לחלופת מעצר. כל ששינה בית המשפט המחוזי הוא להתנות קבלת החלטה כאמור בהגשת תסקיר שירות המבחן בעניינו של המבקש (וזאת חלף העברה למעצר בפיקוח אלקטרוני לאלתר, ועוד בטרם התקבל תסקיר שירות המבחן). בכך אין כדי להוות, ככלל, אי צדק מהסוג המצדיק מתן רשות "ערר בגלגול שלישי".

אשר על כן, הבקשה למתן רשות ערר נדחית.

ניתנה היום, כ"ובאדרבהתשפ"ד (5.4.2024).

שׁוֹפֵט